

29 Δεκεμβρίου: Η σφαγή των Αγίων Νηπίων από τον Ηρώδη

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, Κυριακή Μετά τα Χριστούγεννα εορτάζουμε τη μνήμη των Αγίων Ιωσήφ του Μνήστορος, Δαβίδ του βασιλέως και Ιακώβου του Αδελφοθέου και πρώτου Ιεράρχου των Ιεροσολύμων.

Επίσης, εορτάζουμε τη μνήμη των 14.000 νηπίων Μαρτύρων και του Οσίου Μαρκέλλου Ηγουμένου της Μονής των Ακοιμήτων.

Ο βασιλιάς Ηρώδης, μόλις αντιλήφθηκε ότι οι Μάγοι από την Περσία δεν επέστρεψαν να τον ενημερώσουν, αλλά έφυγαν «δι' άλλης οδού», θύμωσε και διέταξε τη σφαγή των Νηπίων από την περιοχή της Βηθλεέμ, στην προσπάθειά του να εξοντώσει το νεογέννητο Χριστό, που, όπως πίστευε, προοριζόταν για βασιλιάς των Ισραηλιτών.

Γράφει ο Συναξαριστής: «Εἰς μάτην ἐκοπίασεν ὁ παράφρων, μὴ εἰδώς ὅτι βουλὴν Θεοῦ ἄνθρωπος ἐμποδίσαι οὐ δύναται. Ὅθεν ἐκείνοις προεξένισεν Βασιλείαν Οὐρανῶν, ἐαυτοῦ δὲ κόλασιν αἰώνιον».

Ἡ Ἐκκλησία, ἔχοντας υπόψη ἀφ' ενός ὅτι αὐτὰ τὰ βρέφη ἐφυγαν ἀπὸ τῆς ζωῆς ἀδίκῃ καὶ σὲ μιᾷ ἀθῶα ἡλικίᾳ, καὶ ἀφ' ἐτέρου ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι Θεὸς ἀγάπης καὶ γνωρίζει τὸν καθένα μᾶς ἀκόμῃ καὶ πρὶν ἀπὸ τῆς γέννησός του, τὰ ἔχει κατατάξει στοὺς Μάρτυρες τῆς Ἐκκλησίας. Κάποιοι, ὡστόσο, ἀπὸ ἀγνοία κινούμενοι, θεωροῦν τὸ Θεὸ ὑπαίτιο τῆς σφαγῆς, ἀπὸ τὴν ὁποία διασώθηκε τὸ Θεῖο Βρέφος.

Δεν πρέπει νὰ ἀγνοεῖται ὅτι τὴν σφαγὴν τὴν διέταξε μὲ θυμὸ ὁ Ἡρώδης, καὶ ὄχι ὁ Θεός. Ἀκόμῃ, κίνητρό τῆς πράξης αὐτῆς ἦταν ἡ κακία, ἡ φιλοδοξία καὶ ὁ ἐγωισμὸς τοῦ βασιλιά καὶ ὄχι ἡ ἐπιθυμία γιὰ σωτηρίαν τοῦ Θεοανθρώπου Χριστοῦ. Εἰς ἄλλου, ἡ ἀπώλεια τῆς ζωῆς σὲ ὁποιαδήποτε ἡλικίᾳ εἶναι κάτι τὸ θλιβερό, διότι ὁ ἄνθρωπος γεννήθηκε γιὰ τὴν ζωὴν καὶ ὄχι γιὰ τὸ θάνατον.

Αὐτὸ πὺν ἔχει ἀξία δὲν εἶναι τὸ πόσον ζεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀλλὰ τὸ ἀν ἀξιῶνεται κληρονόμος τῆς αἰωνιότητος ἀπὸ τὴν παρούσα ζωὴν. Κάτι πὺν μὲ βεβαιότητα ἔχουν κατορθώσει τὰ σφαγιασθέντα νήπια, καθὼς καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι πὺν ἐπαγρυπνοῦν πνευματικὰ καὶ ἀγωνίζονται ταπεινά.

Ὁ Ὅσιος Μάρκελλος, πῆγε στὴν Ἐφεσο, ὅπου ἐκάρῃ μοναχός. Κατόπιν, πῆγε στὴν Κωνσταντινούπολη, στὴ Μονὴ Ἀκοίμητων, τῆς ὁποίας ἀναδείχθηκε ἡγούμενος ἀνακαινίζοντάς τῆς ἐκ βάθρων.

Κοιμήθηκε οσιακά, ἀφήνοντας φήμῃ σπουδαίου ἀσκητῆ, κυριολεκτικὰ ἀκοίμητου γιὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τοῦ Ἐπισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου